

Datum: 08.09.2020

Medij: Dnevnik

Rubrika: Vojvodina

Autori: M. Mitrović

Teme: mađarska tradicija, folklor, jezik

Naslov: Zamirisalo i preko granice

Napomena:

Površina: 530

Strana: 12

У ЂАЛИ КРЧКАО СЕ ПАСУЉ У КОТЛИЋИМА И ДЕГУСТИРАЛО 60 УЗОРАКА РАКИЈЕ

Замирисало и преко границе

ЂАЛА: Девета Гасуљијада и осма Ракијада окупиле су у Ђали, тик уз границу са Мађарском, највећи број учесника, од када се манифестација усталила у организацији Месне заједнице и Ловачког друштва, а под покровитељством Општине Нови Кнежевац. Кулинарске екипе и производњачи домаће ракије из многих места ради су се одавали, вероватно и због тога што је манифестација у Ђали била прва која је приређена у овом крају, после попуштања

епидемије изазване коронавирусом.

Председник општине др Радован Уверић захвалио се такмичарима на одзиву, уз позив и очекивања да ће и наредне године доћи у Ђалу. Један од организатора Јожеф Шајго напомиње да би одзив био значајно већи, али да су због просторске и епидемије ограничени број такмичарских екипа.

Из котлића 43 такмичарске екипе из насеља новокнежевачке општине, Бачке Тополе, Београда, Новог Милошева, Кањиже, Мартониша, Јазова и других места, али и из котлића у којима су домaćини и организатори куvali за госте, пасуљ је замислица не само у Ђали, него севером Баната и преко границе. Многи су, док се пасуљ кркао, да би дангубили и роштиљали. Да због короне није затворен прелаз Бала - Тисасигет, сигурно би у посету дошли и комадије из пограничних места из Мађарске.

У складу са епидемиолошким мерама обезбедили смо дезинфекцијска средства и маске, а сви смо се побринули да дружење протекне у најбољем реду - како Шајго.

За оцену учника кулинарских екипа побијено се стручни жири састављен одrenomiranih мајстора кулинарства, које је предводио Сиљвестер Сечи из Кањиже. Главну награду за најкуинскиј пасуљ освојила је Рожика Јанушко из Чантавира, а одмак уз награде су освојили Иштван

Фејеш - Фленко и Сиљвија Кење, објое из Мартониша, док је образ домаћина осветљао Золтан Шандор из Ђала.

Награђени су једнодушни у твrdnji da je najbitnije kuvati srcem i sluzkiti se domaćim receptima. Свима је годило да је гостију и учесника више, јер према речима Јове Плавшића када је манифестација покретана

Слађана Марић

Ђалинке увек роде

Ђала има своју аутоhtonу сорту шљиве ђалинке, која сваке године роди, тако да увек има сировина за ракију. Светозар Закић из Ђала, каже да док је извештавао Одељење статистичког завода о роду шљива, увек су исказивали сумњу у податаке о роду.

- Истинा је да када би у целој Србији род шљива из неког разлога омануо, били су сумњивачи на податак да је у Ђали родило 70 килограма по стаблу. Наше шљиве ђалинке су ситне округле плave које увек роде и не опадају са гране, него моражу да се беру. Ђалинке су сочне тако да комина буде као чорба, баш је најбоља за домаћу ракију шљивовицу, а нико од њих не прави пекmez. Свака кућа има тих шљива које код нас раду саме као коров - указује Светозар Закић.

Оцењено да је квалитет домаће капљице све бољи

на било је свега пет-шест екипа.

Председница Савета МЗ Ђала СлађанаMarić констатује да била по задњем попису има 770 становника, али да се број у међувремену смањио на око 550. Она сматра да је врлобитно да се оваква манифестација приређује у малој средини, јер окупља пуно учесника из других војвођанских места.

- Дружење и добро расположење су најважнији. С обзиром да смо мало место на самој граници битно је да се и на овај начин чује за Ђалу. Ми се тrudimo да будемо што бољи домаћини и настојаћемо да ову манифестацију негујемо, а пошто ће идућа бити јубиларна десета, очекујемо још више екипа - на глашава СлађанаMarić.

Члан кулинарског жирија Ласло Јанушко из Бачке Тополе каже да такмичари грење кад користе неубојачене зачине. Најбоље је, вели, да се користе уобичајени зачини војвођанске кухиње на које смо навикли.

Од 60 узорака домаће палинке само шест је остало без медаље. Позлатило се 16 рација, 18 је оцењено сребрном и 20 бронзаном медаљом. Имре Новак из Сенте, председник жирија вели да су из године у годину ракије све квалитетније, а да је овог пута највише било узорака шљивовице, кајсијеваче, дуневаче, или је било и вишњеваче и зоваче.

Текст и foto:
M. Mitrović

Кување пасуља у котлићима постало традиција у Ђали

